

APARE SUB ÎNGRIJIREA UNUI COMITET

Gazetă de știri, îndrumări, educație
naționalistă și creștinăREDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
STR. D. ZAMFIRESCU Nr. 14 — FOCSANI

Cum n'a mai fost până acum!

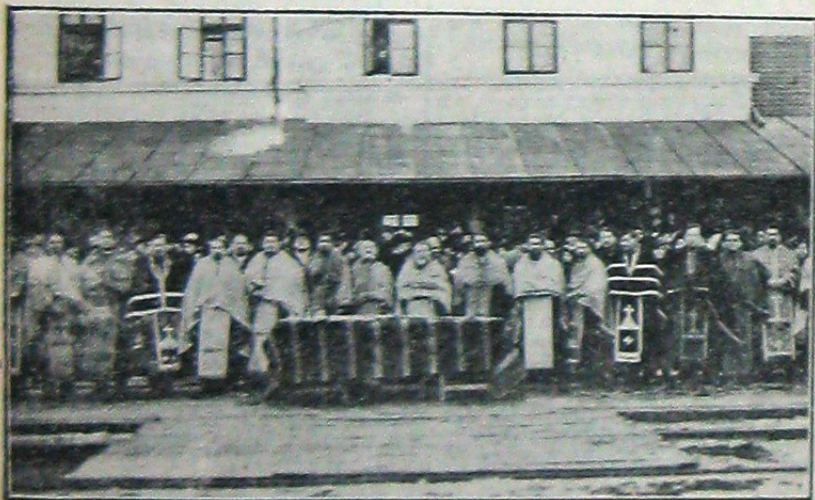
Cu făclii de ceară curată, adusă de prin flori, steu profeții în Sfintele odăjdii și așteaptă sosirea moștelor martirilor Ion Moța și Vasile Marin. Poporul înmărmurit de marea credință legionară și de moartea ce urmează acestei credințe, slă și picură lacrimi de a-dăncă simțire și începe să înțeleagă lupta și credința omenilor, cari fac, să răsune cerul țării românești cu strigătul lor „pentru neam și lege, oricând, gata de moarte”!

Neamul și pământul românesc de când a eșit din mâinele lui Dumnezeu n'a văzut așa credință, așa moarte și atâtă înțelegere din partea întregii suflări românești.

Adesea ori, se intrise cu duhul Ion Moțe, pentru faptul, că din partea Bisericii nu găsia înțelegerea luptei și a credinței legionare.

Biruința întârzie, spunea Ion Moța, până la vremea când Biserica ne va înțelege.

Cu moartea lui a venit înțelegerea Bisericii, care a cutremurat toate stăbulele întinericului și a încercat toate planurile satanei.

Cuvântul Arhiepiscopului Vasile dela Sibiu și mai cu seamă rugăciunea Mitropolitului Nicolae al Ardealului pecetluiesc veacul de întinerire și de a înțelegere și deschid poarta apropiatei biruinți legionare. Iată câteva părți din istorica rugăciune a Mitropolitului Nicolae Bălan:

„Săvîm-Te pe Tine, Părinte, că ne-ai trimis lumina pilduitoarei jertfelnicii a aleșilor Tăi Ioan și Vasile, ca să eșim din întineric nepăsării, al invidiei și a oricărei micimi de suflet în urmărirea destinaului nostru. În judecățile Tale, nepătrunse de mintea omenească, l-ai dus departe de noi, toluși în țara aceeași frății de sânge, la lupta grea purtată pentru Crucea și Împărăția Ta, ca asfel jertfa lor să strălucească cu atât mai limpede, înaintea ochilor noștri, în toată frumusețea ei, desbrăcată de orice interes legal de pământ.

Slăvîm-Te pe Tine, Hristoase Dumnezeu, că ai invrednicit poporul nostru, ca din mijlocul lui să alegi ostași credincioși pentru lucrul Tău, cari de dincolo de moarte ne trimis solia și măturisirea credinții lor, cum numai de pe buzele martirilor Tăi mucenici din ve-

curile dela'nceput a rămas în lume: „Eu așa am înțeles datorie vieții mele. Am iubit pe Hristos și am mers fericit la moarte pentru El!” (Din testamentul lui Moța).

Reversă în sufletele fiilor poporului românesc duhul credinții care mulă munții, duhul iubirii care toate le rabdă și niciodată nu pier, duhul nădejzii care leagă inimile de felurile cele mai presus de fire ale vieții ce se înfrățeste cu jertfa. Trămite conducătorilor poporului nostru duhul înțelepciunii și al înțelegerii, duhul statului și al puterii, ca să cunoască planurile Providenții Tale. Pogoră în inimile întinerimii noastre duhul ascultării de voia Ta cea sfântă, duhul rugăciunii și al muncii, duhul jertfelniciei ei care s'a sălășluit în aleșii Tăi Ioan și Vasile”.

Când vin și pe ce cale vor veni Legionarii la conducerea Țării Românești.

„Niciodată mișcarea legionară, pentru a birui nu va recurge la „ideia de complot” sau „Lovitură de stat”.

Consider aceasta o prostie. Mișcarea legionară, nu poate birui decât odată cu desăvârșirea unui proces interior de conștiință a Națiunii Române. Când acest proces va cuprinde pe majoritatea Românilor, și se va desăvârși, biruința va veni atunci automat: fără comploturi și fără lovituri de stat.

Biruința pe care noi o așteptăm în modul acesta, este atât de mare, atât de luminoasă, încât niciodată nu vom admite ca să fie înlocuită cu o biruință ieftină și trecătoare, născută din complot sau lovitură de stat.

*) Din Circ. 58 semnată de Căpitan.

—x—

DIN TESTAMENTUL LUI ION MOȚA!

Pasagii bune de așezat în testamentul oricărui legionar

„Mor, Corneliu, cu tot elanul și toată fericirea pentru Hristos și Legiune. Nu cer nici răsplată, nici nimic, ci doar biruință. Și vă rog să aveți inimă pentru copiii mei...”

După aceste lucruri personale, iată, deoarece e vorba de despărțire, îți urez ocrotirea lui Dumnezeu și biruință cât mai apropiată. Sunt fericit și mor bucuros cu această mulțumire, că am avut puțința de a simți chemarea ta, de a te înțelege și de a te servi. Căci tu ești Căpitanul! Ți-am și greșit și ce știu și ce nu știu. Iartă-mă! N'am greșit însă niciodată, nimic celei mai sincere fidelități legionare și fidelității față de tine, Căpitanul.

N'am făcut destul pentru legiune în ultimii ani, dar am crezut și cred în tine și față de această credință n'am păcătuit vreodată în cea mai accusată cută a sufletului meu...

Și să faci, măi Corneliu, din țara noastră o țară frumoasă ca un soare, și puternică și ascultătoare de Dumnezeu!”

Din lovituri și pri-goane se nasc biruinți legionare

Trăiască Legiunea și Căpitanul. „Cine știe să moară, nu va fi rob niciodată”

„către toți legionarii din România

Slau cu sufletul încărcat de bucurie citind cele două hotărâri ale Sf-lui Sinod din 10 Martie 1937 și din 11 Martie 1937.

Au fost și nu de mult, hotărâri care ne-au sbuciumat, nu ca legionari ci ca Români, după cum acestea din urmă ne înalță ca Români, depășind cu mult calitatea noastră de organizație legionară. Nu știu cine dintre înalții noștri Ierarhi, și nu știu, dacă unul, doi sau trei, au determinat această istorică atitudine, dar știu că asemenea hotărâri în lume au fost totdeauna urmate de coaliții satanice, și nu voi fi eu, acela care trebuie să în-văț Biserica, ce trebuie să facă în fața unui atac satanic, dar în calitatea mea de soldat, a-celora ce au pășit astfel nu pot să nu le strig: Înainte, căci veți birui. Pentru că ne-amul vă susține și vă urmează.

Pentru mine atitudinea de acum, istorică a Bisericii-Ortodoxe, este un început de mărire, un început de atitudine de Impărat. Și cred că este bine ca Ortodoxia să știe că cineva nu-i împărat, pentru că împărăția de alături s'a dărâmat, ci întru cât are inimă de împărat, simte puteri de Impărat în inima sa și ia hotărâri și atitudini de Impărat.

Am credința că în marea lume a Ortodoxiei, Biserica României, va juca cândva cel mai mare rol. În lume sunt drumuri de scală și drumuri de Impărat. Pe drumul de scală și de injecțiuni nepermise acceptate nu poți ajunge niciodată la acest rol. De aceea cu toții și mai ales cei ce n'au tăcut când Ea a avut alte atitudini, să salutăm primul pas al Bisericii noastre pe drumul de împărăție.

Toate cuiburile de legionari și dacă ași putea ași îndemna pe toți Români din toate organizațiile politice, să citească cele două hotărâri ale Sf. Si nod.

București, 13 Martie 1937
CORNELIU ZELEA CĂPITANU*

„Din consfătuirea făcută între un nebun și un idiot, se realizează: ori o nebunie, ori o idioțenie”.

V. B. Gorleț

Tineretul și partidele politice

Cea mai însemnată problemă pentru viața unui neam și siguranța unui stat, nu este nici mersul burselor, nici îmbogățirea sau modernizarea orașelor și satelor, nici meșteșug în diplomație ori înarmarea până în dinți, ci pregătirea tineretului în rolurile lui pentru ziua de mâine.

Tineretul este nervul ce dă entuziasm și drag de muncă în viața unui neam. În țara unde tineretul este blazat, tâmp și fără orizont, acolo a pătruns boala peirei, alimentată de narcoticele decadenței.

Ca neam și țară suntem așezați în răscrucea faptelor istorice și cu o chemare asemenea agentului de circulație, ce trebuie să îndrumeze sau să oprească curentele și năzuințele neamurilor dela răsărit ori dela apusul Europei, ca și a celor dela miază-zi ori miază-noapte.

Și cu cât rostul nostru de santinelă-agent de circulație este cu mai multă răspundere, cu atât problema pregătirii tineretului este de mai mare însemnătate.

Cetind ziare, cărți, observând legiunile școlare și de pregătire a tineretului, se constată o completă lipsă de unitate ca principii călăuzitoare și nici o colaborare.

O întreagă harababură de legiuni ce se bat cap în cap, dar îmbrăcate în halbe de paradă a formalismului birocratic, cari împreună cu diferitele organizațiuni ale tineretului cu caracter sportiv sau de altă natură, alături de o viață socială, familiară și politică în plină decadență, pregătesc un tineret nenorocit și pentru el și pentru viitorul Neamului și al Țării.

Ca o modă a zilei și ca o derutare din calea adevărată a dotărilor tineretului român, fiecare partid politic și-a organizat tineretul său, pe care-l educă în năravurile lichelișmului și al slugărniciei, cu speranța unei țafe din ugerul mănos al bugetului statului, când partidul va avea conducerea statului. Deviza lor este: „Totul pentru noi, nimic pentru aproapele, nimic pentru Țară”.

Să se arate, ce opere de bine au săvârșit tineretul liberal, tineretul țărănist și alte organizațiuni ale tineretului?

|||||

În primul rând, la aceste organizațiuni, temelul de pregătire este formalismul și parada, pentru măgulirea conducătorilor cari așteaptă felicitări, cîntări, avansări și decorații, un fel de decor pentru amăgirea și a celor mari și a celor mici. Totul se reduce la excursiuni, jamboree, tabere cu sezători tip, de distracție și pierdere de vreme.

Dar tabere legionare nu vor face niciodată nici oficialitatea și nici partidele politicianiste, pentru că nu pot rupe cu trecutul de năravuri fanariote al parazitismului, al birocratismului și al slugărniciei lașe.

Ceace a făcut Căpitanul cu Legionarii lui, nu va putea face nici un partid politicianist, fie la guvern fie în opoziție.

Numai acei cari au renunțat la per-

soana lor, la tot ce formează egoulul și au luat jugul și crucea, au putut și pot fi numiți cu adevărat discipolii lui Isus Hristos.

Numai acei cari s'au împărtășit din duhul martirilor, s'au lăchinat memoriile lor și au luat jugul și crucea Neamului, pot gusta din farmecul înfăptuirilor legionare, pot înțelege mentoria lor și se pot numi cu adevărat discipolii ai Martirilor și ai Eroilor Neamului Românesc.

Dar toate acestea strică socotilele politicianilor, din speța celor zugrăviți de Marele Eminescu, lângă cari putem adăuga jidoviștii cu jidovimea.

Și pentru miltivarea acestei ilegalități și batjocoriri a sufletului tineretului român, guvernul vine cu o altă gogorită: „legiferarea muncii tineretului în tabere”, bine înțeles tot pentru speculă politică-cianistă.

Guvernanții și politicienii în general sunt complet străini de psihologia tineretului uitând ce au simțit odată dacă au avut acest simț și ce înseamnă demnitatea tineretului acolo unde este și că valorează.

Tineretul stăpânit de patimi și setos de parvenire fără muncă se va încadra în organizațiile tineretului ale partidelor politicianiste; pe când tineretul ce înțelege să-și închine viața: muncii, cinstei și devotamentului către Neam, Rege și Țară, cu credința nestrămutată în Dumnezeu, se va încadra în Legiune, trecând peste toate sămâncile ce li s'ar așeza în cale.

De aceea, domnilor guvernanți și domnilor politicieni, dacă interesele personale de club, de partid sau ale consilierilor din care faceți parte vă întunecă dreapta judecată și vă falsifică sufletul, faceți ultima sforțare și cercetați în fundul conștiinței și de mai găsiți un pic de sentiment românesc, înțelegeți rostul tineretului legionar și nu vă mai puneți în calea chemării lui cu toate vicisugurile inspirate de oculta, pentru că: „Înțelegeți politicienii și vă plecați căci cu Legiunea este Dumnezeu”.

I. Anghel

„Eu așa am înțeles datoria vieții mele. Am iubit pe Hristos și am mers fericit la moarte pentru El!”

MOTA ȘI MARIN

Jur: în fața lui Dumnezeu, în fața jertfei voastre sfinte, pentru Hristos și Legiune: să rup din mine bucuriile pământești și să smulg din dragostea omenească, și pentru învierea neamului român, în orice clipă, să fiu gata de moarte. Juri

Să ne cunoaştem duşmanii!

Afirmăm aici, cu toată tăria, fără puţinţă de a fi contrazisi, că Part. Naţ.-Tărănesc şi-a trădat menirea şi numele, iar conducătorii săi au înscris în istoria politică, cea mai murdară pagină cese putea scrie.

A fost deajuns o singură guvernare ca lumea să vadă îngrozită adevăratele scopuri ale conducătorilor.

Au dat năvală cu toţi în consiliul de Ad-pte ale întreprinderilor jidoveşti; cu o inconştienţă care frizează nebunia, au înstrăinat avutul ţării: Rând pe rând s'au dus chibriturile, sarea, telefoanele, terenurile petrolifere, pădurile moşnenilor şi a răzeşilor. Au încheiat contracte pagubitoare pentru Stat relativ la şosele; şi-au bătut joc de înarmarea ţării prin afacerea Skoda; Au creat *Régiile autonome* ienele veşnic plină din care să-şi hrănească partizanii, regii cari s'au soldat cu difiците acoperite din bugetul Statului.

Ce-au făcut ei pentru ţarani? Au redus impozitele pe veniturile agricole dela 42% la 6% şi-au desfiinţat prestaţia de natură. S'a ivit însă un gol în buget care trebuia acoperit. Şi l'au acoperit ridicând impozitele indirecte mai ales cele pe consumaţie şi manufactură, pe care tot ţaranii le-au suportat deoarece aceste lucruri s'au scumpit.

Era fatal să se întâmple aşa, pentru că aceşti conducători ai Part. Naţ.-Tărănesc, ei însă-şi nu erau ţarani, ci nişte ciocoi arivişti dornici de pradă ce-au speculat şirăuimea şi interesele ei.

Însă-şi Mihalache şeful lor, n'are nimic ţărănesc în fiinţa lui, afară de halnă. Este un om cu moşie, cu multe conace la ţară, cu case în Bucureşti, maşină la scară şi poate şi ceva bani la pungă.

Dar nu-i numai atât: Partidul Naţ.-Tărănesc a făcut unire de curând cu duşmanii de moarte ai păturii ţărăneşti

— cu comuniştii — atât cei din ţară cât şi din străinătate prin Dr. Lupu.

Comuniştii, înlocuind ca în Rusia vor lua pământul ţăranilor, vor distruge bisericile, spânzurând în uşi de altare pe preoţi, şi în lungi cordoane păzite de jidani, noi creştinii vom fi mânaşi la muncă înlocuind ca puşcăriaşii de azi.

În momentul când scriu îmi stă în faţa manifestul Part. Comunist din România, care îndeamnă pe membrii săi, să intre în Partidele Tărăneşti, singurele prin care ei îşi vor atinge scopul.

Numai aşa se explică de ce la întrunirile lor, Naţ.-Tărăniştii se salută cu pumnul strâns, ameninţând cerul, iar oratorii îşi încep discursurile cu, cuvântul de „tovarăşi“, ca în Rusia lui Stalin.

Cu banii Moscovei şi Jidanilor Part. Naţ.-Tărănesc, pregăteşte astăzi peirea noastră ca neam, urmând să ne transforme într-o republică comunistă ca'n Rusia şi'n Spania, iar pe noi în turme necuvântătoare mânate cu biciul, mitrăiera şi tunul. Din casele şi ogoarele noastre se va înţelege pustia.

Ne aflăm la o răscruce a istoriei, când trebuie să înţelegem acest lucru. Alături de Part. Naţ.-Tărănesc înseamnă moartea fiinţei româneşti pe aceste meleaguri, alături de partidele politice, cari au legat drepturile şi libertatea legionarilor cu mâinele la spate în lanţuri, înseamnă prăpăd şi jale, alături de mişcarea legionară înseamnă salvarea noastră ca Neam.

Singuri legionarii au jurat să smulgă din ei lucrurile pământeşti şi pentru înălţarea Patriei Noastre, să stea oricând gata de jertă. Singuri legionarii şi-au luat angajamentul în faţa istoriei, de a stărpi de pe pământul ţării tot ce este hoşte, trădare.

Şi pentru ca biruinţa să fie sigură şi cât mai apropiată se cere să ne cunoaştem bine duşmanii!

Al. Dragomir

„duiala“ Gazetele şi revistele legionare: Insemnări sociologice dela Cernăuţi, „Libertatea“, „Glasul Strămoşesc“, „Cuvântul Argeşului“, „Omul Nou“, „Cuvântul Nou“, „Braţul de Fier“.

V. B.

Ce crede lumea despre Legionari

Eram în Biserica Sf. Ilie Gorganii de gardă, cu făclia în mână lângă cele două sicrie în care se odihneau trupurile pline de luptă şi suferinţă a lui MOŢA şi MARIN.

Poliţia legionară făcea loc invitaţilor în biserică. Se apropia începutul slujbei de înmormântare. Deodată ca o săgeată trece spre Sf. Altar, spre uşile împărăteşti, comand. Legionar Vojen să spună preoţilor, că vine Prea Sfinţitul Mitropolit Nicolae Bălan.

Prof. Ion Z. Codreanu, adânc cunoscător al tuturor rânduelilor bisericesti crezând că o să intre prin uşile împărăteşti în altar se repezi şi dânsul dintr'o strană spunând tare; nu-i voe! nu-i voe!

Camaradul Vojen spusese ce avea de spus din pragul Sf. Altar. D-l profesor se aşeză liniştit în strană şi dă explicaţii unei d-ne care-l întrebese, că de ce nu l'a lăsat în pace, că doar e legionar

tânărul, care se repezise înspre altar.

—Da, răspunse profesorul, e legionar, dar prin uşile împărăteşti nu intră nici preotul decât îmbrăcat în odăjdii.

—Lasă-i d-le profesor, că legionarii pot să între, că ei sunt sfinţi, nu sunt ca noi oamenii de rând, uite cum ştiu ei să moară pentru Hristos şi Cruce, şi arată spre cele două sicrie şi spre cele patru statui îmbrăcate în cămaşă verde spre garda ce sta piatră nemişcată la căpătâiul celor adormiţi.

Profesorul n'a mai zis nimic, iar doamna repeta mereu: da, da, ei sunt sfinţi, ei fac lucruri pe care noi muritorii de rând nu le putem face, ei pot intra şi prin uşile împărăteşti!

Iată ce crede lumea despre legionari! Si iată pentru ce legionarii, să se gândească în orice clipă, să fie gata de moarte pensându-şi faptele de ispravă, pe care nu le pot săvâşi decât legionarii. B.

Ca la început!

Români!

Dacă vroiţi să cunoaşteţi cine sunt si ce vor Legionarii citiţi cărţile:
„Pentru Legionari“ de C. Z. Codreanu.

„Cranii de lemn“ de I.

I. Moşa.

„Căpitanul“ de I. BANEA

„Tipăriturile din Rân-

Svârcoliri neputincioase

Când Mântuitorul învăţa noroadele şi toţi îi urmau învăţătura, fariseii au făcut sobor şi au zis: „Ce facem cu acest om? Nu vedeţi că toată lumea îl ascultă? Hai să-l omorâm!“ Şi l-au omorât.

Făcând acum o privire a evenimentelor interne din ultimul timp vedem că se repetă. Fariseii au apărut din nou şi în sobor şi aceleaşi întrebări: Ce facem? Nu vedeţi că poporul ascultă de tineret? Hai să-l omorâm!

Domnul X sau altul zice: „De ce au luat parte reprezentanţii cutăror ţări la înmormântarea sfinţilor noştri naţionali?“

Un profesor la un congres de universitari zice: „Între mine şi studenţii mei este un zid despărţitor.“

Mă ascultă, nu mă bruschiază nici odată, dar nu cred ce le spun eu, ci cred ce le spune Zelea Codreanu.“

Şi mai departe acel domn profesor arată soluţiile ce le crede necesare pentru aducerea la ascultare a studenţilor. În cele din urmă aflăm şi de desfiinţarea căminelor studenţeşti, că doar tine-

retul ar renunţa la lupta sfântă şi dreaptă ce au angajat-o.

Nu-i nimic şi cu acestea. Băieţii nu se îngrozesc. Ei au o zestre sufletească pe care, orice sforţare omenească nu le-o va putea lua.

Toate sforţările acestea noi le numim svârcoliri neputincioase, căci istoria e în curs şi neputinţele omeneşti nu pot abate istoria din cursul ei.

N'au putut fariseii timpului vechiu să împedice întemeierea împărăţiei lui Dumnezeu pe pământ, nu vor putea nici fariseii timpului nostru, să oprească torantul reînvierii noastre naţionale!

Stagrin

Cea mai frumoasă iniţiativă pe care o poate lua un cuib de legionari, e să cumpere o tipăritură legionară şi să o trimită celui mai nelnduplecat vrăşmaş al mişcării legionare, pentru ca aceştia, să nu spună la judecata viitoare: „Doamne, n'am auzit şi n'am cunoscut nimic din Sf-le năzuinţi legionare“.

Ce ni-se pregătește pentru viitor

După ce a observat o lume întreagă, că mișcarea legionară nu amenință decât fărădelegea în această țară, puțum spune, că prin toate oprelițele așezate în calea legionarilor, se urmărește, să ajungă și țara românească la prăpădul din Spania.

Partidul liberal și fărâniș, indiferenții și fricoșii pregătesc și împing neamul către prăpastia sălbăticiilor văzute și scrise de camaradul comandant Legionar N. Totu.

„Ne-a căzut nouă, să dăm de câteva victime și să vedem noi înșine de ce sunt capabili comuniștii. Capela e transformată în bațjocură. Pe treptele altarului se vede ceva parcă ar fi un corp omenesc dar nu ne vine a crede. Ne apropiem. Cu groază recunoaștem în mototolul de baine, în sânge încheșat, cadavrul unui preot. Are o figură oribilă, roșu-negricios, umflat ne privește cu ochii sticloși împrejmuți de sânge. Ne mirăm de ochii aceștia anormal de mari, ne uităm mai de aproape și ne trece fiorul...

Pleoapele au fost tăiate. Nările nasului arse și fărâmate, se cunoaște urma prafului de pușcă. Nasul preotului a servit pentru artificii. Comuniștii i-au umplut nările cu praf și pe urmă le-au dat foc. Ce spectacol sadic. Măinile au rămas legate la spate. Numai capul a fost cruțat, probabil ca să se vadă mutilările sau să se lungască moartea în chinuri. Peste tot sânge improșcat pe pereți, în unele locuri rămășițe de creier uscat cu fire de păr. Aici a fost un fel de comandament militar comunist.

Plecăm năucii să anunțăm pentru a fi îngropat. Alte grupuri de soldați examinează toate clădirile. Îi vedem pe unii palizi și cam pierduți. Sunt toți obișnuiți cu răniții și cadavrele de pe câmpul de luptă, dar aici e cu totul altceva.

Mergem abătuți și muți pe o străduță spre marginea satului să luăm aer. Ne sufocăm. Un camarad din escuadra noastră ne face semn să venim la el. Stă la ușa unui grajd, mai sunt vreo doi înăuntru. În semiintineric deslușim peste câteva clipe corpul unei fetițe. Are poate vreo 6 ani, gura e larg deschisă, îi lipsesc vreo doi dinți în față, se vede că i se schimbau tocmai. Limba spânzură afară. Printre genele lungi se zărește albul ochilor. Se deslusește greu în grimasa chinului obrăzorul drăguț de copil. Deși au apărut semne

de putrefacție, se disting bine urmele vinete ale mușcăturilor pe față și pe negre pe gât. A fost sugrumată în timpul sau după violare. Un picior este gol, celălalt păstrează ciorapul țărăuț, mânuțele strânse convulsiv în câteva fire de păr pe care s'a petrecut teribila scenă.

Cei doi soldați înlemniți și ei de groază și durere se dau la oparte și abia atunci observăm mai în fund o femeie, încă destul de tânără, împușcată. Pete mari de sânge s'au prelus din piept și pânțele. Hainele îi sunt într'o neorânduială grozavă, pe semne s'a opus. A fost și ea violată, — se văd urme, — vie sau moartă? Probabil sunt fiica și mama. Prin ce chinuri sufletești a trecut biata femeie auzind țipetele copilului, cum i s'o fi sfâșiat inima la hărcăitul ieșit din gâtul fraged.

Moartea a venit ca o izbăvire peste sufletele și trupurile istovite.

Sunt soldați mai vechi, ei aproape nu se mai impresionează. Fețele lor au încremenit, din Iulie au trecut prin atâtea. Mulți au aflat sau au văzut chiar cu ochii lor neveste, mame, copii sau surori ce au căzut pradă sălbătăciei comuniste.

Căminuri distruse, case arse, familii batjacorite și omorâte. Acești soldați n'au de ce să ție la viață. Trăesc pentru a lupta, pentru a se răzbuna și pentru a muri glorios pentru patria lor.

Ionel spune: „Hai să facem o rugăciune”. Niciodată parcă nu am simțit mai mult nevoia de a ne îndrepta sufletul către Dumnezeu. Ne așezăm în genuchi pe câmp. Părintele începe rar, a căpătat un timbru în voce care face rugăciunea să ne pătrundă în suflet și să ne înalțe în sferă cerească. Vocea îi tremură din ce în ce, lacrimi îi curg din ochi”.

Din BUNA „VESTIRE” anul I Nr. 30

ȘTIRI

Societatea academică română „Junimea” din Cernăuți, aduce la cunoștință publică excluderea lui Mihail Sadoveanu, pentru totdeauna din societate pentru motive de trădare a liniei de jertfă pentru neam, idealul de totdeauna al Junimei.

Când am aflat cine sunt membrii de onoare ai Societății printre membrii căreia se număra și Sadoveanu, am înțeles, că mare cinste se făcuse acestui vândut jidovilor pe ceva mai mult decât 30 de arginți.

Membrii de onoare sunt: Patriarhul Miron, Mitropolitul Nicolae Bălan, Profesor universitar Traian Brăteanu, Prof. Dr. Const. Zopa, Prof. univ. Dr. V. Gheorghiu, Prof. univ. Dr. V. Tarnovechi, Prof. Dim. Turcan, Prof. B. Slujanschi etc., toți luptători nemuritori pentru biruința naționalismului intransigent și cu nepurtință de a fi cumpărați de jidani.

—x—

In curând și în Franța se va aprinde focul

războiului între naționaliști și comuniști ca și în Spania. Guvernul Blum ajutat de comuniști, a făcut în rândul său toate tulesniile pentru întărirea comuniștilor, punând în același timp tot soiul de piedeci mișcărilor naționaliste mergând până la dizolvare.

Fabricile n'au mai putut lucra, deoarece grevele s'au fiout lanț dela venirea lui Blum la putere și până acum.

Acum câteva zile a fost o ciocnire așa de sângeroasă la Clichy între comuniști și naționaliști și între poliția care intervenise în favoarea comuniștilor, că la urmă au rămas pe teren acei de morți și de răniți.

La camera franceză la fel a fost o bătălie nemaipomenită, o noapte întreagă de furtună, ca apoi, în zorii zilei să se producă cele mai rușinoase și grave lucrături, ne mai cunoscute de pe vremea revoluției franceze.

În camera președintelui partidului popular francez. Doriot a adus cele mai grave acuzații guvernului Blum, desvăluind în același timp amestecul Moscovei în Franța. Doriot afirmă că în ultimul an comuniștii din Franța au primit sume considerabile dela Moscova, pe care le evaluează la 250 milioane franci. În sprijinul afirmațiilor sale propune mărirea a peste 150 persoane. Apoi mai spune, că grație evenimentelor din Spania se practică traficul de arme în Franța, și că nu toate armele pleacă în Spania. Comuniștii și-au harnat militanții. Guvernul s'a făcut că nu vede. Astăzi pericolul unui război civil se simte pretutindeni.

—x—

Studentimea Română preluțind la datorie

„România” — Asociația Studenților Români Creștini-Berlin, a luat ființă în anul 1930, în opoziție cu atmosfera de depravare și necinste creată în jurul studentimii române din Germania de un grup numeros de „studenți bătrâni”, stăpâni pe Societatea Academică Română 1897, pe care însă ei au știut s'o compromită cu „activitatea” lor. Dela înființarea ei până în prezent „România” a știut să mențină în jurul ei o atmosferă de curățenie și cinste, cât și o activitate internă de autoeducare a membrilor.

În anii 1936/37 până în prezent, au avut loc în total 10 ședințe culturale, două administrative și una externă:

Petre Ercuță, „Pastelul în literatură română”.

Mircea Spănu, „Capitalul”.

Petre Ercuță, „Capitalismul”, Mircea Spănu, „Crisele capitalismului”.

Dr. Savu Timariu, „Cerealicultura sau zoocultura”.

Ședință externă, „Rumânișcher Abend” în colaborare cu societatea germană „Homboldt”, Adrian Brăteanu, „Die heroische Generation Rumänens”.

Georges Boulanger, „Vioară”, Theamaria Lenz, recitează poezii românești traduse în limba germană.

Ședință administrativă Virgil Costeanu, „Economia energiei”.

Adrian Brăteanu, „Doctrina naționalistă”.

Dr. Ilie Saghin, „Noi îndrumări în agricultura română”.

Ing. Agr. Babaleanu, „Regulile pomicele ale României”.

Dr. I. R. Pascal, „Ideia de națiune în istoria doctrinelor politice”.

—x—

Măsuri luate de guvern.

1. „Desființarea taberilor de muncă, acolo unde au existat și o atenă supraveghere ca ele să nu-și continue activitatea sub formă de întreprinderi particulare cu contracte fictive de muncă.

Măsurile în grupuri, cu caracter politic sau demonstrativ, dela o localitate la alta sau pe site, cu scop de propagandă, sunt oprite.

Tot așa luarea jurământului de (către preoți); nu se mai admite decât jurământul oficial.

Nu mai este îngăduit a se folosi drapelul național pentru propagandă sau să se fixeze semne ale organizațiilor politice”.

Desmințire

În ziarul Universal cu data de 28 Martie a. c., m'am găsit trecut ca făcând parte din organizația județeană a F. O. N. (frontul ostășesc naționalist) Dau categorice desmințire, că nre nu am discutat cu nimineă nimic și și nici nu mă interesează această organizație, pe care o cred ca și pe celelalte, constituite după același calapod și în fond, cu profitorii lor, cari pe baze fictive de număr ocup scaune de deputați etc., fără a fi căl de puțin în folosul acolora, cu care au plecat la lucru.

COLONEL CĂMBUREANU

31 Martie 1937 Focșani

Abonament obișnuit 20 lei pe an. Abonament de susținere pe un an 30 lei, pe 6 luni 25 lei. Plata abonamentelor și numerelor vândute se face pe adresa: Octav Nagui zăslorul Bancii Economice-Focșani.

Interesele, manuscrisul se pot trimite pe adresa: Preot V. Goldeanu, Str. D. Zamfirescu Nr. 14 Focșani.